

rsus rekeningen betalen

waarder?" Gilds legt uit dat een deurwaarder proceskosten maakt en daarom veel geld kost.

"Maar ik krijg veel te weinig tijd om te betalen!" roept de man. De groep knikt instemmend.

Angela weet het. "Ze zijn veel strenger tegenwoordig. Dat is vervelend. Maar daarom moet je goed bijhouden wat betaald is en wat niet."

Zuidoost heeft met bijna tienduizend de meeste minimumhuishoudens (25 procent), maar in heel Amsterdam leeft één van de vijf

huishoudens op of onder het minimum (armoedemonitor 2007). De voedselbank wil de cursus dan ook

'SOMMIGEN HEBBEN VIJF DEURWAARDERS ACHTER HUN BROEK'

dit jaar nog in de andere stadsdelen introduceren.

Gilds weet waar de deelnemers mee te maken krijgen. "Sommigen

hebben wel vijf deurwaarders achter hun broek." Die zijn letterlijk ziek van de zorgen. "Zij hebben een prikkel nodig om alles op een rijtje te krijgen. Dat is deze cursus."

Wat de mensen aan tafel nog het meest frustreert, zijn de kosten om alles te regelen - en dan vooral de tarieven van servicenummers. JeanMarc: "Je moet soms zo lang wachten. Als je een prepaidabonnement hebt, weet je niet eens of je het gesprek zelf wel haalt."

Met het budgetoverzicht dat de groep vorige week als huiswerk

heeft meegekregen, wordt duidelijk dat lang niet alles betaald kan worden. Alle deelnemers hebben te veel kostenposten.

Emanuel stuurt maandelijks geld naar zijn vrouw en kinderen in Angola. "Dat is net te veel," geeft hij toe. "Misschien moet je iets minder sturen," zegt een aanwezige vrijwilligster van de voedselbank.

Veel mensen in de Bijlmer sturen geld naar het buitenland. "Dat is echt een probleem, ze moeten ook 'nee' kunnen zeggen. Dat leren zehier."

Hulpverlener zelf aan de grond

Sylvia, 56 jaar

IK KOM van Curaçao, maar woon al dertig jaar in Nederland. Hier werkte ik in de zorg, als activiteitenbegeleidster. Een tijd terug viel een zware vrouw bovenop mij en beschadigde mijn knie. In de periode van revalidatie ging mijn werkgever failliet. Toen had ik geen inkommeet."

"Met de uitkering van 760 euro die ik kreeg, kom ik niet uit. Ik heb nu bijvoorbeeld een ander huis met een lift, dat tweehonderd euro duurder is dan het vorige. Dat had ik een beetje verkeerd ingeschat. Extra huishoudelijke kosten betaalde ik met mijn creditcard, tot dat de limiet bereikt werd. De incassorekening van vierduizend euro kon ik niet betalen, dus kwam de deurwaarder."

Zo ging het met alles, vervolgt ze.

"Ik weet niet precies wat mijn uitgaven in totaal zijn, maar ik hou in ieder geval niets over aan het einde van de maand."

"De stichting Madi kende ik al, doordat ik bij een buurtcentrum mensen hielp met hun financiële problemen. Dan had ik dit toch moeten zien aankomen, zou je zeggen. Maar het is makkelijker voor een ander iets op te lossen dan voor je zelf. Nu ben ik het, die van het kastje naar de muur wordt gestuurd."

"Toen ze vroegen of ik aan de cursus wilde meedoen, dacht ik: ik ben toch niet arm?"

"Maar als je geen salaris hebt, dan word je vanzelf arm. Mijn schulden zijn nog steeds niet opgelost, maar de Ziektewet wil ik niet in, want ik wil niet klagen."

"Eigenlijk wil ik weg, terug naar de Antillen. Daar heb je niet zoveel nodig. Maar eerst mijn schulden aflossen."

Het begon met een beetje blowen

JeanMarc, 28 jaar

DEURBEL gaat. JeanMarc loopt door de kale ruimte van zijn flat. "Dat was de buurvrouw met een kommetje snert. Iedereen houdt elkaar hier in de gaten." Maar JeanMarc was nooit thuis. Hij hing in de stad, rookte een jointje en dronk een biertje. "Dat kostte me zo'n 25 euro per dag." Om zijn verslaving te kunnen betalen, opende hij een kredietrekening bij zijn bank. "Dat liep uit de hand. Ik bleef lenen om mijn rekeningen te betalen. Nu heb ik een schuld van 30.000 euro."

Het uitgeven ging gemakkelijk. "Zelfs toen ik al een BKR-registratie (registratie wambetalers van kredietverstrekkers, red.) had, kon ik nog van alles op afbetaling kopen." Zijn gas en elektra werden afgesloten, de deurwaarder stond op de stoep. "Veel viel er niet te kochten, de dure spullen had ik al verkocht om wiet van te kopen."

Op zijn werk begonnen ze te klagen. "Ik kwam ongewassen aan en

bedelde om eten." Hij werd ontslagen. In een roeszwierf hij tussen de ongeopende rekeningen in zijn woning. "Deurwaarders dreigden me het huis uit te zetten."

Dat was voor hem de druppel en hij stapte naar de Jellinek, die hem ook met schuldhulpverlening in contact bracht. Als hij terugkijkt, vraagt hij zich af hoe het zo ver heeft kunnen komen. "Ik kom van de vrije school, heb ouders die al tijd voor mij klaar staan en mij leerden met geld om te gaan." Daar kon het dus niet aan liggen, dacht hij. "Of toch wel. Misschien ben ik een beetje verwend. Ik had nooit gedacht dat ze basisvoorzieningen als verwarming en douche zouden afsluiten."

Hij wil anderen waarschuwen. "Geldproblemen komen niet alleen, er is altijd nog iets. Je begint op de middelbare school met een beetje blowen. Dat lijkt onschuldig, maar sommige mensen kunnen er niet mee omgaan. Ik ben daar één van." De map van de budgetteringstraining ligt op tafel. "Te-

edereen zou die cursus preventief moeten volgen." Hij geeft zichzelf drie jaar om uit de schulden te ko-

men. "Iedereen droomt ervan miljonair te zijn op zijn 21ste. Ik ben nu bijna dertig en ben verre van

Maar ik heb mijzelf hierin geholpen, dus ik moet het ook zelf weer oplossen."